

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului Botezat Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Botezat Veaceslav Evghenii,
născut la 18.12.1985, originar și
domiciliat în s. Regina Maria, r-nul
Soroca.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.12.2009 – 04.03.2011;

Instanța de apel: 06.04.2011 – 19.06.2013;

29.04.2014 – 10.03.2016;

Instanța de recurs: 08.10.2013 – 11.03.2014;

24.05.2016 – 28.09.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 04 martie 2011, Botezat Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în organele MAI pe un termen de 1 an;

- în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În temeiul art. 84, 90 Cod penal, pentru cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în organele MAI pe un termen de 1 an, cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 ani.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Cebotari Valentin, Scripcar Viorel, Cazac Ivan, Boțoc Ivan și Rotari Nicolai, dar în privința lor hotărârile judecătorești nu sunt atacate.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate, au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să decidă instanța în ordine civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit, că Botezat Veaceslav la 05 noiembrie 2008, în jurul orei 00.30, exercitând funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 31 EF din 30 martie 2007 și fiind conform art. 123 Cod penal persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu Cazac Ivan Gheorghe- polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, Boțoc Ivan Vasiliu - polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, Cebotari Valentin Piotr - polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca și Scripcar Viorel Anatolie - polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, folosind situația de serviciu, l-au reținut ilegal pe Purici Vitalie Vasile timp de 4 ore, având drept scop pedepsirea ultimului pentru conflictul apărut între ei, la data de 04 noiembrie 2008, ora 23.30 în fața monumentului istoric Cetatea din Soroca, l-au adus la CPR Soroca, unde în incinta biroului al serviciului patrulă și santinelă al comisariatului de poliție Soroca, intenționat i-au provocat suferințe și dureri fizice, manifestate prin multiple lovituri intenționate cu pumnii, picioarele și bastonul de cauciuc peste diferite părți ale corpului.

Tot el, la 05 noiembrie 2009, în jurul orei 05.00, aflându-se în biroul serviciului patrulă și santinelă al comisariatului de poliție Soroca, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cazac Ivan Gheorghe, Boțoc Ivan Vasiliu și Cebotari Valentin Piotr, intenționat, sub amenințarea că va fi reținut a cerut de la cet. Purici Vitalie Vasile să le transmită în decurs de două zile 1000 lei, drept recompensă pentru încetarea acțiunilor lor violente asupra lui și a nu-l reține.

Pentru asigurarea executării cererii de transmitere a 1000 lei, Boțoc Ivan l-a deposedat pe partea vătămată de un inel de aur cu costul de 3000 lei, amenințându-l cu comercializarea bunului.

Instanța de judecată a reținut, că inculpații, care au confirmat aducerea în incinta comisariatului, biroul patrului și santineleni, a părții vătămate, nu au depus câte un raport pe caz și nu au înregistrat în registrul nr. 1 delictul.

Totodată, nu a fost confirmată aplicarea violenței fizice față de partea vătămată, fapt ce atestă lipsa elementelor constitutive ale torturii, pentru că la

infracțiunea de tortură nu este suficient să fie provocat pur și simplu o durere sau o suferință fizică ori psihică. Legiuitorul cere ca această durere sau suferință să fie puternică. Întotdeauna metoda specifică a faptei de tortură o constituie cruzimea deosebită, având un caracter odios, umilitor pentru orice persoană.

Faptele că V. Purice a fost adus în incinta CRP Soroca și ținut în biroul patrului și santinelei mai mult timp, nu pot fi considerate ca acțiuni însoțite de aplicarea violenței.

Conform noțiunilor generale, violența poate fi fizică ori psihică. Violența psihică presupune amenințarea victimei cu cauzarea unor vătămări ușoare, medii sau grave, cu producerea unor dureri sau suferințe psihice. Violența fizică presupune provocarea unor dureri sau suferințe fizice, cauzarea vătămarilor ușoare sau medii victimei.

Nici unul din semnele enumerate nu au fost dovedite în acțiunile inculpaților, dar faptul că partea vătămată a fost reținut de inculpați ilegal la CRP Soroca, peste 3 ore și fără a înregistra delictul, este evident.

Vinovăția inculpaților privind comiterea infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, este dovedită prin declarațiile martorilor Guțu Vladislav, Popescu Dumitru, prin procesul verbal de examinare a recipisei scrise de către Purice Vitalie la 05.11.2008 și predată organelor procuraturii de către învinuiți, prin procesul verbal de examinare a telefonului mobil de model Samsung, în care sunt înscrise convorbirile dintre V. Purice și I. Boțoc, prin procesul verbal de examinare a inelului care a fost luat de la partea vătămată ca asigurare.

Instanța a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 309/1 alin. (3) lit. c),e) în cele ale art. 328 alin. (1) Cod penal, a calificat acțiunile lor și în baza art. 189 alin.(2) lit. b) Cod penal, ca săvârșirea de către o persoană cu funcții răspunderea unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege dacă acesta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice și șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului săvârșită de mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că infracțiunile comise sunt mai puțin grave, că inculpații sunt caracterizați pozitiv, nu au antecedente penale și a concluzionat că corectarea și reeducarea lor este posibilă fără izolare de la societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apel procurorul în Procuratura raionului Soroca și avocatul Novițchi Olesea în numele inculpatului Botezat Veaceslav.

3.1. În apelul declarat, procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privare de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat pe un termen de 5 ani, în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 800 unități convenționale. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, să le fie stabilită pedeapsa

definitivă de 6 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat pe un termen de 5 ani, amenda în mărime de 800 unități convenționale, fiecăruia.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond nu a stabilit just circumstanțele cauzei, incorect a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și le-a aplicat pedepse prea blânde;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 16"A" din 22 decembrie 2008, Purici Vitalie prezenta leziuni corporale ușoare care au fost produse prin lovituri repetate cu un obiect dur contondent, cu suprafața de impact limitat sub formă alungită (țevii, baston);

- pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată au fost prezentate și examinate suficiente probe pentru declararea inculpaților culpabili de comitere infracțiunii incriminate;

- în instanța de judecată s-a stabilit cu certitudine și scopul comiterii infracțiunilor - pedepsirea părții vătămate pentru conflictul apărut între el și colaboratorii CPR Soroca. Inculpații, partea-vătămată, martorii au confirmat faptul că la data de 04 noiembrie 2008, ora 23.30, în fața monumentului istoric Cetatea din Soroca, între colaboratorii de poliție și Purici V. s-a produs un conflict, în urma cărui fapt ultimul a fost reținut și transportat la CPR Soroca.

Astfel, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, ca tortura, adică provocarea, în mod intenționat, a unei dureri puternice fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis, dacă o asemenea durere este provocată de o persoană cu funcție de răspundere, săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură;

- instanța nu a luat în considerare că pe caz nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, iar infracțiunile comise de inculpați fac parte din categoria celor grave.

3.2. În apelul declarat, avocatul Novițchi Olesea în numele inculpatului Botezat Veaceslav a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a indicat că nici o probă invocată de instanța de fond nu dovedește în mod incontestabil vinovăția lui Botezat Veaceslav în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 328 alin. (1) și 189 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Inculpatul nu a fost prezent la reținerea părții vătămate și nu a comis acțiuni ilegale față de ultimul.

Partea vătămată a declarat în linii generale, că a fost bătut de persoanele care erau în birou, însă nu a concretizat cine l-a lovit, menționând că era cu fața în jos la podea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013, apelul avocatului Olesea Novițchi, în numele inculpatului Botezat Veaceslav, a fost respins ca tardiv.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Botezat Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei și în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal (în redacția Legii din 22.07.2005), cu aplicarea dispozițiilor art. 79 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1), 90 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat, că apelul declarat de avocatul Olesea Novițchi este tardiv, nefiind respectate prevederile art. 399 alin. (2), 402 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală. Potrivit răspunsului parvenit din Judecătoria Soroca nici unul din inculpați și apărători n-au solicitat instanței în ordinea art. 399 alin. (2) Cod de procedură penală, înmânarea copiei de pe sentința redactată, cu toate că au fost înștiințați despre redactarea acesteia.

Soluția instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților de la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) la art. 328 alin. (1) Cod penal este incorectă și neîntemeiată. Probele administrate au confirmat integral vinovăția acestora de comiterea acțiunilor tortură față de Vitalie Purici, fiind persoane cu funcții de răspundere, prin provocarea intenționată a durerii puternice fizice și psihice, în special cu scopul de a-l pedepsi pentru un act pe care acesta l-a comis, săvârșită de mai multe persoane, cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură.

Potrivit declarațiilor victimei, care la faza urmăririi penale și în instanța de fond a depus declarații consecvente referitor la împrejurările în care a fost maltratată de către colaboratorii poliției, în legătură cu altercația ce a avut loc anterior între el și polițistul I. Boțoc lângă Cetatea Soroca.

Declarațiile părții vătămate privind motivele reținerii și maltratării lui în incinta Comisariatului de poliție Soroca, se află în colaborare cu restul probelor administrate în prezenta cauză, care au fost cercetate de către instanța de apel la propunerea părții acuzării și apărării.

Astfel, prin rapoartele depuse pe numele comisarului CRP Soroca, polițiștii Cazac Ivan, Cebotari Valentin, Botezat Veaceslav, Boțoc Ivan și Scripcar Viorel au confirmat reținerea și transportarea lui V. Purice la comisariat, cu întocmirea

ulterioară a actelor corespunzătoare, în legătură cu acțiunile întreprinse de el împotriva colaboratorului de poliție I. Boțoc, cărui i-a stropit în ochi cu spray lacrimogen. Însă, aceste împrejurări n-au fost oglindite în registrele de evidență a comunicărilor despre infracțiuni și persoanele reținute la CRP Soroca, potrivit cărora la data de 05.11.2008 ora 08:50 a fost înregistrată doar plângerea lui Purici Maria privind injuria, precum și înștiințarea telefonică de la traumatologie privind spitalizarea lui Purici Vitalii, fiind bătut de necunoscuți. Careva alte date referitor la reținerea pe data de 05.11.2008 în CRP Soroca a lui Purici Vitalie, în registrul nr. 1 de evidență a înștiințărilor referitor la infracțiuni și în registrul de evidență a persoanelor aduse la CRP n-au fost efectuate.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță a exclus nemotivat violența aplicată de către inculpați față de partea vătămată în noaptea spre 05.11.2008, violență confirmată și prin examinarea medico-legală nr. 218/A din 07.11.2008, raportul de expertiză medico-legală nr. 16/A din 26-27.01.2008, pe parcursul efectuării căroră V. Purici a relatat, că a fost maltratat de către polițiști, la el fiind depistate vătămări corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății, medicul legist concluzionând, că echimozele de la nivelul spatelui și lombar au fost produse prin loviri repetate cu un obiect dur contondent, cu suprafața de impact limitată, de formă alungită (țeavă, baston), vătămrile au putut fi produse la 05.11.2008.

De asemenea, potrivit instanței de apel, vinovăția inculpaților este demonstrată de procesul-verbal de vizionare a inelului din aur, care a fost ridicat de către inculpatul I. Boțoc de la partea vătămată ca garant al achitării sumei cerute de 1000 lei, ulterior fiindu-i restituit de către acesta prin intermediul lui I. Guțu, de procesul-verbal de cercetare a telefonului mobil „Samsung E 370”, ce-i aparține lui V. Purici, din care a fost reținută înregistrarea convorbirilor telefonice dintre acesta și inculpatul I. Boțoc referitor la un conflict ce anterior a avut loc între ei, precum și de descifrările apelurilor telefonice efectuate de pe numărul telefonului mobil ce-i aparține inculpatului I. Boțoc pe cel al victimei V. Purici.

Astfel, instanța de apel a conchis, că acțiunile întreprinse de inculpați i-au cauzat lui V. Purici puternice dureri și suferințe fizice și psihice, ce au derulat pe timp de noapte, câteva ore în șir, el fiind lipsit de posibilitatea de a se odihni, ținut în picioare lângă perete, umilit și înjosit, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății, cu scopul de a-l pedepsi pentru un act pe care el l-ar fi comis în privința inculpatului I. Boțoc.

Probele administrate și cercetate de către prima instanță, precum și suplimentar de către cea de apel, dovedesc, că în seara zilei de 04.11.2008 între victimă și polițistul Ivan Boțoc, care la moment nu era în serviciu, a avut loc un conflict, ca rezultat a unei certii apărute pe parcursul întrebuintării în comun a băuturilor alcoolice. Drept urmare, a fost chemată grupa operativă, victima fiind forțat transportată la comisariatul de poliție, unde în privința ei a fost aplicată tortura de către inculpații Cebotari Valentin, Cazac Ivan, Botezat Veaceslav, Boțoc

Ivan și Scripcar Viorel, fapt confirmat cât prin declarațiile acesteia, atât și prin rezultatele examenului medico-legal, potrivit căruia la V. Purici au fost depistate vătămări corporale ușoare cu dereglare de scurtă durată a sănătății, echimozele de la nivelul spatelui și lombar fiind produse prin loviri repetate cu un obiect dur contondent, cu suprafața de impact limitată, de formă alungită, (țeavă, baston), vătămări ce puteau fi produse la data de 05.11.2008.

Reieșind din multitudinea vătămarilor corporale stabilite de expert, condițiile și mecanismul aplicării lor, atitudinea inculpaților manifestată în raport cu suferințele victimei, aplicarea violenței în prezența persoanei civile (prietena lui Scripcar V.), reținerea ilegală a victimei timp de câteva ore în incinta CPR și felul în care acesta a acceptat faptele întreprinse în privința sa, instanța de apel a concluzionat, că suferințele provocate de către inculpați victimei V. Purici au fost puternice.

Instanța de apel a considerat, nu a fost stabilit careva temei procesual de a pune la îndoială respectivele probe, ele fiind administrate cu respectarea normelor de procedură penală, astfel că violența aplicată de către inculpați față de victimă, a fost în legătură causală directă cu faptele anterior săvârșite de el și în scop de a-l pedepsi, împrăjurări de drept ce determină calificativele laturii obiective a componentei de infracțiune, prevăzută la art. 309/1 alin. (1) Cod penal.

De asemenea instanța de apel a menționat, că agravantele prevăzute de alin. (3) lit. c), e) a normei penale, s-au confirmat prin probele expuse, or, mecanismul apariției la victimă a vătămarilor corporale la nivelul spatelui și regiunii lombare a fost apreciat de către medicul legist ca fiind aplicate cu un obiect dur contondent, cu suprafața de impact limitată, de formă alungită, cum ar fi țeavă și/sau baston. Victima susține, că a fost lovit cu pumnii, picioarele și bastonul de cauciuc, afirmații ce se află în coroborare cu raportul de expertiză. Faptul, că obiectul vulnerant n-a fost stabilit nu neagă punerea lui în aplicare, în timp ce acțiunile ilegale au fost întreprinse de către polițiștii din PPR al CRP Soroca, ce sunt dotați cu bastoane de cauciuc, care sunt adaptate pentru provocarea vătămarilor corporale.

La fel, instanța de apel a concluzionat, că agravanta "de două sau mai multe persoane" este confirmată prin probele administrate în cauză. Potrivit graficului de serviciu în seara respectivă inculpații Botezat Ivan, Cebotari Valentin și Cazac Ivan erau în serviciu pe ruta 2, V. Scripcar și I. Boțoc, fiind cei ce inițial au participat la conflict.

Instanța de apel a reținut, că activând în calitate de colaboratori al poliției și astfel aflându-se sub incidența prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoane cu funcții de răspundere (persoane publice), ce prin activitatea sa nemijlocită aduc atingere procesului de înlăptuire a justiției, în exercițiul funcțiunii dispunând doar în limita legii de dreptul de a aplica violență, fapt cunoscut de ei prin contrasemnare a atribuțiilor echipelor de patrulare și santinelă, inculpații Cebotari Valentin, Cazac Ivan, Botezat Veaceslav, Boțoc Ivan și Scripcar Viorel sunt subiecții infracțiunii de "tortură", prevăzută la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal.

În fapt, instanța de apel a constatat, că inculpații Cebotari Valentin, care prin ordinului nr. 146 EF din 30.11.2007, Scripcar Viorel, ce prin ordinul nr. 19 EF din 26.02.2007, Cazac Ivan Gheorghe, care prin ordinul nr. 93 EF din 15.08.2008, Botezat Veaceslav, ce prin ordinul nr. 31 EF din 30.03.2007 și Boțoc Ivan, care potrivit ordinului nr. 116 EF din 04.09.2007 exercitând funcția de polițiști al plutonului de patrulă și santinelă al Secției ordine publică al CRP Soroca și fiind în corespundere cu dispoziția art. 123 Cod penal persoane cu funcție de răspundere, cărora într-o instituție de stat li se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitări funcțiilor administrativ de dispoziție, în noaptea spre 05.11.2008, pe la orele 03:00, folosind situația de serviciu, l-au reținut ilegal, timp de patru ore, în biroul patrului și santinellei din incinta Comisariatului de poliție Soroca, pe Purici Vitalie, având drept scop pedepsirea ultimului pentru conflictul din 04.11.2008, orele 23:30, apărut în fața monumentului istoric Cetatea din Soroca între el și doi colaboratori ai poliției, intenționat provocându-i suferințe fizice, manifestate prin multiple lovituri cu pumnii, picioarele și bastonul de cauciuc peste diferite părți ale corpului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 16 "A" din 22.12.2008 vătămări corporale ușoare în formă de echimoze și excoriații pe cap, față, spate și lombar, însoțite de traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, ca tortura, adică provocarea în mod intenționat, de către o persoană cu funcție de răspundere, a unei dureri puternice fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care l-a comis, săvârșită de mai multe persoane, cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură.

Poziția apărării referitor la nedelimitarea acțiunilor inculpaților, a fost respinsă de către instanța de apel, deoarece potrivit declarațiilor părții vătămate în incinta comisariatului el a fost maltratat de către Cebotari Valentin, Cazac Ivan, Botezat Veaceslav, după care și de Scripcar Viorel, Boțoc Ivan. Victima cert a declarat, că până la maltratarea sa în birou erau doar inculpații, după care, fiind lovit de Scripcar V., el a căzut jos la podea simțind cum mai multe persoane îi aplică lovituri peste tot corpul. În atare împrejurări, delimitarea acțiunilor fiecărui din inculpați, în timp ce actele de violență au fost aplicate concomitent, este lipsită de sens. Totodată, aplicarea nemijlocită a torturii de către o persoană publică, precum și cu acordul ei tacit, determină componența torturii, delimitând-o de "excesul de putere".

Instanța de apel a reținut și complicitatea inculpaților Cebotari Valentin, Cazac Ivan, Botezat Veaceslav și Boțoc Ivan în estorcarea prin șantaj de la partea vătămată a banilor în sumă de 1000 lei pentru a nu întreprinde în privința lui a acțiunii ilegale de reținere și tortură, indicând că respectiva concluzie rezultă din împrejurările de fapt ale cauzei. Or, aflându-se într-un birou și acceptând tacit acțiunile ilegale a lui I. Boțoc, ei au demonstrat intenția estorcării de la V. Purici a banilor în scop de a nu-l maltrata. Mai mult, ideea lui Veaceslav Botezat de întocmire

a recipisei din numele victimei în scopul înlăturării oricăror acuzații față de colaboratorii de poliție, denotă intenția unică cu care aceștia au acționat.

Instanța de apel a menționat, că partea apărării n-a invocat nici-un temei legal, probat prin date obiective, ce ar determina motivele pentru care declarațiile părții vătămate ar trebui considerate dubioase, urmând a fi respinse, ba dimpotrivă prezența la el a vătămarilor corporale, mecanismul apariției cărora îi confirmă declarațiile referitor la modalitatea aplicării față de el a violenței, denotă temeinicia declarațiilor lui.

Au fost respinse de către instanța de apel și afirmațiile apărării, că I. Cazac n-a participat la actele ilegale întreprinse de către complicii acestei infracțiuni, pentru că în seara cu pricina avea dereglări intestinale, nu se raportează celor făcute de partea vătămată, care a confirmat prezența acestuia în biroul cu pricina la momentul maltratării sale. Respectiva afirmație, în opinia instanței, nu este altceva decât o interpretare eronată a împrejurărilor de fapt a cauzei, în scopul reducerii vinovăției sale.

Neîntemeiat a fost declarat de către instanța de apel și argumentul privind imposibilitatea apariției la locul desfășurării conflictului inițial a celei de-a doua patrulă, pentru că la moment ea patrula un alt sector al orașului Soroca, este nefondat, or tocmai în caz de situații excepționale, prin intermediul rației, se solicită ajutor suplimentar, ceea ce a și avut loc în cazul dat.

Instanța de apel a reținut, că prin Legea din 21.12.2012, art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, infracțiunile de tortură fiind incluse la capitolul III a Codului penal ce prevăd răspunderea penală pentru infracțiunile comise contra libertății, cinstei și demnității persoanei. Respectiv, acțiunile inculpaților pe episodul de tortură sunt caracteristice componenței de infracțiune prevăzută de art. 166/1 alin. (3) Cod penal. Totodată, sancțiunea respectivei norme penale este mult mai aspră în raport cu precedentă lege penală din 22.07.2005. Din aceste considerente, ținând cont de prevederile art. 10 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a concluzionat imposibilitatea reîncadrării acțiunilor inculpaților potrivit noii legi penale, ea fiind în detrimentul lor.

De asemenea instanța de apel a statuat, că și-a găsit deplină confirmare și vinovăția inculpaților pe episodul estorcării prin șantaj de la Purici Vitalie a banilor în sumă de 1000 lei, prin deposedarea de un inel din aur, al cărui cost prevalează cu mult suma solicitată, cu amenințarea realizării lui ulterioare în cazul neexecutării cerințelor de transmitere a banilor.

La aplicarea pedepsei inculpaților, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 79 și 90 Cod penal, de circumstanțele atenuante, cum sunt lipsa antecedentelor penale, vârsta lor tânără, caracteristicile pozitive, concluzionând oportună stabilirea pentru fiecare din ei a pedepsei închisorii cu dispunerea suspendării condiționate a executării acesteia pentru un anumit termen de probă.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recurs ordinar avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului Botezat Veaceslav și inculpatul Cazac Ivan.

6.1. Avocatul Vladimir Spoială, a declarat recurs ordinar în numele inculpatului Botezat Veaceslav, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului, avocatul a invocat următoarele:

- partea vătămată, la urmărirea penală și la judecarea pricinii în fond, a declarat în linii generale, că a fost bătut de persoanele care erau în acel birou, însă nu a concretizat cine l-a lovit, menționând că era cu fața în jos la podea. Din declarațiile părții vătămate și a martorilor, nu rezultă în mod incontestabil că anume Botezat Veaceslav ar fi lovit partea vătămată în scopul reținerii ilegale și a aplicării acțiunilor violente de tortură;

- la 04.03.2011, a fost pronunțat numai dispozitivul sentinței de condamnare, iar despre redactarea sentinței motivate condamnatul Botezat Veaceslav nu a fost înștiințat în modul prevăzut de lege.

În dosar nu este anexată o recipisă, ce ar confirma recepționarea de către Botezat Veaceslav a înștiințării privind redactarea sentinței, fapt confirmat prin lipsa cărorva însemnări făcute în acest sens (semnarea pe scrisoarea informativă despre recepționarea acesteia, avizul de primire recomandat cu semnătura acestuia). Simpla „scrisoare de înștiințare”, anexată la materialele cauzei, fără semnătura condamnatului despre primirea ei, nu poate fi considerată ca înștiințare legală.

Astfel, apelul a fost depus la data de 22.04.2011, în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, fapt confirmat prin cotorul poștal anexat la materialele cauzei;

- consideră că respingerea apelului, declarat de către avocatul Novîțchi Olesea în interesele lui Botezat Veaceslav, încălcarea procedurii privind cercetarea probelor suplimentare nemijlocit în instanța de apel, respingerea cererii privind audierea nemijlocită a martorilor și a părții vătămate, condamnarea fără delimitarea acțiunilor fiecărui inculpat, cât și nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, nu este altceva decât lezarea gravă a dreptului la apărare, accesului liber la justiție, asigurarea principiul egalității armelor în procesul penal și contradictorialității, cât și a dreptului la un proces echitabil prevăzut la art. 6 al CEDO.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11 martie 2014 a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Cazac Ivan Gheorghe împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013, cu menținerea hotărârii atacate în partea privind inculpatul Cazac Ivan.

A fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Spoială Vladimir, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013, doar în

privința inculpatului Botezat Veaceslav Evghenii și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut, referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului Botezat Veaceslav, următoarele.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele indicate în recursul ordinar declarat de avocatul Spoială Vladimir, instanța de recurs a reținut că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 235-243, 399 alin.(2), 402 alin.(1) Cod de procedură penală, în redacția de până la 27 octombrie 2012, cât și a jurisprudenței naționale, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau în cazul înaintării cererii în condițiile art. 399 alin. (2) (până la abrogare), de la data înmânării copiei de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel. În cazul redactării sentinței, copia de pe sentința redactată se înmânează, imediat după semnarea acesteia, inculpatului arestat, iar celorlalte părți li se comunică în scris semnarea sentinței redactate și la cererea acestora, li se înmânează copia. Comunicarea respectivă se realizează prin dovada de primire și procesul-verbal de predare a acesteia.

Aceste stipulări legale au fost sfidate de către instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă, că instanța de fond a pronunțat dispozitivul sentinței la 04 martie 2011, iar la 15 martie 2011 a expediat inculpatului o comunicare cu textul: Judecătoria raionului Soroca Vă informează că sentința din 04.03.11 nr.1-337/09 este redactată și se află împreună cu dosarul penal în cancelaria judecătoriei. Dacă aveți necesitatea puteți să faceți cunoștința cu sentința în cauză” (f.d. 391, 406 vol.II).

Totodată, în materialele cauzei lipsește dovada de primire a comunicării nominalizate de către inculpat și avocat, cât și procesul-verbal de predare a comunicării respective.

Instanța de recurs a conchis, că ei nu au fost înștiințați, în condițiile legii, despre redactarea sentinței și, astfel, soluția instanței de apel privind respingerea apelului ca fiind depus peste termen, este neîntemeiată și ilegală.

Circumstanțele specificate atestă clar, că instanța de apel nu a soluționat apelul avocatului în conformitate cu prevederile normelor enunțate și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Astfel, instanța de recurs a conchis, că dat fiind că încălcarea normelor de drept specificate, comise de instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în

art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat de avocatul Spoială Vladimir, casării deciziei instanței de apel în partea privind inculpatul Botezat Veaceslav și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, apelul avocatului Olesea Novițchi, în numele inculpatului Botezat Veaceslav, a fost respins ca fiind nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Botezat Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei;

- în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) cu aplicarea dispozițiilor art. 79 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1), 90 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

10. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat, că avocatul Olesea Novițchi, a depus apel în numele inculpatului Botezat Veaceslav, după termenul de 15 zile prevăzut de normele procesual penale pentru contestare, însă coroborând aceste date cu înscrisurile din cauza penală, instanța de apel a considerat apelul depus în termen, din motiv că la materialele cauzei lipsește o confirmare despre recepționarea scrisorii expediate de către prima instanță în adresa inculpatului, menționând că și conținutul acestei scrisori, nu conține adresa deplină a inculpatului, fără a fi indicate datele lui complete pentru a fi depistat în localitatea sătească și la fel nu este indicat nici raionul unde urma să fie expediată înștiințarea.

De asemenea, instanța de apel a menționat despre lipsa unei atare scrisori destinată avocatului ce apără interesele lui Botezat Veaceslav, care la fel este parte în procesul penal și la fel urma să fie informat despre redactarea sentinței, pe când acest drept nu a fost respectat de prima instanță și prin urmare, a dus la depunerea acestui apel tocmai la 26.04.2011. Reieșind din circumstanțele enunțate, apelul depus de către Novițchi Olesea în interesele lui Botezat Veaceslav a fost considerat ca depus în termen.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 101 alin.(1) și (3) și art.414 alin.(2) Cod procedură penală, în rezultatul cercetării nemijlocite a bazei probante,

administrare în prezenta cauză a constatat, că argumentele invocate în favoarea achitării inculpatului sunt lipsite de suport probant, venind în contradicție cu starea de fapt reținută pe caz.

În cadrul judecării în ordine de apel a cauzei penale, instanța de apel a admis demersul părții acuzării privind cercetarea suplimentară a bazei probatorii administrate în prezenta cauză, iar în scopul asigurării dreptului la un proces echitabil, la data de 07.07.2014 a fost admis demersul avocatului privind reluarea cercetării judecătorești cu audierea părții vătămate Purici Vitalie și a condamnaților Cazac Ivan, Scripcar Viorel, Cebotari Valentin, Boțoc Ivan în calitate nouă cu statut de martori, fiind asigurată prezența doar a martorilor Cebotari Valentin, Scripcar Viorel și Boțoc Ivan, instanța a purces la finisarea cauzei fără audierea părții vătămate care este plecată după hotare (f.d.77 vol. IV) și a solicitat examinarea cauzei în lipsă (f. d. 149, vol. II) și a martorului Cazac Ivan care la fel este plecat peste hotare (f. d. 155 vol. IV).

Instanța de apel în urma aprecierii obiective din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării în ansamblu a probelor administrate în prezenta cauză, a ajuns la concluzia, că în acțiunile lui Botezat Veaceslav sunt prezente elementele de infracțiune prevăzute de art. 309/1 alin.(3) lit. c), e) Cod penal cu indicii calificativi: tortură, adică provocarea în mod intenționat, a durerii fizice puternice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis, dacă o asemenea durere este provocată de o persoană cu funcții de răspundere, săvârșită de mai multe persoane cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură, săvârșită în următoarele circumstanțe: la 05 noiembrie 2008, în jurul orei 00.30, Botezat Veaceslav care exercitând funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 31 EF din 30 martie 2007 și fiind conform art. 123 Cod penal persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu Scripcar Viorel care, exercitând funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 19 EF din 26 februarie 2007, și fiind, conform art. 123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu Cazac Ivan care, exercitând funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 93 EF din 15 august 2008, și fiind, conform art. 123 Cod penal persoană cu funcție de răspundere căreia într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu Cebotari Valentin, exercitând funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 146 EF din 30 noiembrie 2007 și fiind, conform art. 123 Cod

penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu Boțoc Ivan care, exercitând funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 116 EF din 04 septembrie 2007, și fiind, conform art. 123 Cod penal persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, folosind situația de serviciu, l-au reținut ilegal pe Purici Vitalie timp de 4 ore în incinta Comisariatului de Poliție Soroca, biroul patrului și santinelei, având drept scop pedepsirea ultimului pentru conflictul apărut între ei, la data de 04 noiembrie 2008, ora 23.30 în fața monumentului istoric Cetatea din Soroca.

La fel în urma examinării acestor probe, instanța de apel a menționat ca fiind corectă soluția instanței de fond care urmează a fi susținută, deoarece în acțiunile lui Botezat Veaceslav la fel sunt prezente și elementele infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului amenințând cu distrugerea bunurilor proprietarului săvârșită de mai multe persoane, prevăzute la art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece tot el Botezat Veaceslav împreună cu Cazac Ivan, Cebotari Valentin, Boțoc Ivan la 05 noiembrie 2008, în jurul orei 05.00, aflându-se în biroul serviciului patrulă și santinelă al comisariatului de poliție Soroca, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă, intenționat, sub amenințarea că va fi reținut, a cerut de la cet. Purici Vitalie să le transmită în decurs de două zile 1000 lei, drept recompensă pentru încetarea acțiunilor violente asupra lui și a nu-l reține. Pentru asigurarea executării cererii de transmitere a 1000 lei, au depozitat partea vătămată de un inel de aur cu costul de 3000 lei, amenințându-l cu comercializarea bunului.

Soluția instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Botezat Veaceslav de la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal la art. 328 alin. (1) Cod penal nu poate fi susținută și urmează a fi modificată drept una neîntemeiată, deoarece probele-verbale și cele material scrise ce au servit obiect de cercetare judecătorească, confirmă integral vinovăția acestuia, în calitate de persoane cu funcții de răspundere în tortura lui Purici Vitalie prin provocarea intenționată a unei dureri puternice fizice și psihice, în special cu scopul de a-l pedepsi pentru un act pe care acesta l-a comis, săvârșită de mai multe persoane cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură.

În calitate de probe în susținerea acestei concluzii, servesc declarațiile părții vătămate Purici Vitalie, care la faza urmăririi penale și în instanța de fond a depus declarații consecvente referitor la împrejurările în care a fost maltratat de către colaboratorii poliției, în legătură cu altercația ce a avut loc între el și polițistul Boțoc I. lângă monumentul istoric Cetatea Soroca.

Anume din declarațiile lui Purici Vitalie care întru totul coroborează cu restul probelor acumulate este cert stabilită și vinovăția lui Botezat Veaceslav. Purici

Vitalie a declarat, că el forțat a fost urcat în automobil de serviciu și transportat la CPR, unde în biroul de serviciu de la primul etaj, Scripcar Viorel i-a aplicat o lovitură peste cap de la care el a căzut jos. Apoi a fost maltratat cu pumnii și picioarele și de alți polițiști aflați în același birou Cebotari Valentin, Cazac Ivan, Botezat Veaceslav, Boțoc Valentin, Scripcar Viorel și Boțoc Ivan, aplicându-i lovituri și cu bastonul de cauciuc. Ridicându-se în picioare la indicația lui Cebotari Valentin, a fost ținut lângă perete timp de câteva ore, fără a i se permite să se sprijine de ceva. Între timp polițiștii îi mai aplicau câte o lovitură, întocmind și careva acte. Pe la orele 04:00 V. Scripcar cu domnișoara sa a plecat, Cebotari Valentin spunându-le celor rămași să nu-l mai bată. Boțoc Ivan i-a cerut suma de 1000 lei pentru a nu-l închide, iar pentru că n-avea la el suma cerută, au convenit s-o transmită în ziua de joi, pe la orele 17:00. Botezat Veaceslav i-a cerut să scrie o recipisă, declarând lipsa pretențiilor față de polițiști, ceea ce a și făcut. Ca garant al achitării sumei cerute de 1000 lei, Boțoc Ivan i-a luat inelul din aur ce-l purta pe mână. Pe la orele 05:00 i s-a permis să plece, colaboratorii de politie urcând și ei într-un automobil de model VAZ 2101 de culoare albastră. Despre maltratarea sa a comunicat mai multor persoane, cu care a discutat în dimineața acelei zile. Ajuns acasă, părinții au chemat ambulanța, fiind spitalizat. Începând cu ziua următoare a fost contactat de mai multe ori de către Boțoc Ivan, care îi cerea să se prezinte la comisariat pentru a semna careva acte. Pe la începutul lunii decembrie 2008 cunoscutul său Guțu Vlad i-a restituit inelul, pe care-l luaseră de la el Boțoc Ivan, rugându-l să nu-i creeze acestuia careva probleme (f. d. 93-103 v. I; 132-139 v. III).

Astfel, părinții victimei Vasile și Maria Purici au confirmat, că în dimineața zilei de 05.11.2008, feciorul lor Purici Vitalie, care nu înnoptaseră acasă, reîntorcându-se din or. Soroca unde fuseseră în ajun, le-a relatat, despre un conflict ce l-a avut cu colaboratorii de politie, după care a fost reținut de ei în comisariat, fiind maltratat, i-ar pentru a nu-l închide le-a promis achitarea a 1000 lei, în calitate de garant lăsându-le inelul din aur ce-l purta. Având urme vizibile de vătămări corporale și simțindu-se rău, au chemat ambulanța, cu care l-au transportat la spital (f. d. 159-162; 164-167 v. II).

Faptul maltratării victimei Purici Vitalie de către polițiști în incinta CPR, cunoscută lor din declarațiile acestuia, a fost confirmată în instanța de judecată și de către martorii acuzării Iavorschi Mircea, Iazinschi Valentina și Ursol Valentin.

Deși prin rapoartele depuse pe numele comisarului CPR Soroca polițiștii Cazac Ivan, Cebotari Valentin, Botezat Veaceslav, Boțoc Ivan și Scripcar Viorel confirmă reținerea și transportarea lui Purici Vitalie la comisariat în legătură cu acțiunile întreprinse de el împotriva colaboratorului de poliție Boțoc Ivan cărui i-a stropit în ochi cu spray lacrimogen, cu întocmirea ulterioară a actelor corespunzătoare (f. d. 21-23; 25-30; 33 v. I), aceste împrejurări n-au fost oglindite în registrele de evidență a comunicărilor despre infracțiuni și persoanele reținute la CPR Soroca, potrivit cărora la data de 05.11.2008 ora 08:50 a fost înregistrată doar plângerea lui Purici Maria privind injuria, precum și înștiințarea telefonică de la

traumatologie în privința spitalizării lui Purici Vitalie, pentru că a fost bătut de necunoscuți (f. d. 40-43 v. I). Careva alte date referitor la reținerea pe data de 05.11.2008 în CPR Soroca a lui Purici Vitalie, în registrul nr. 1 de evidență a înștiințărilor referitor la infracțiuni și în registrul de evidență a persoanelor aduse la CPR n-au fost efectuate (f. d. 45-46 v. I).

Instanța de apel a considerat, că instanța de fond a exclus nemotivat violența aplicată de către inculpați față de victima Purici Vitalie în noaptea spre 05.11.2008, susținându-le în această latură declarațiile de nerecunoaștere a vinovăției, aplicarea acesteia fiind indiscutabil confirmată prin examinarea medico-legală nr. 218/A din 07.11.2008 și a raportului de expertiză medico-legală nr. 16/A din 26-27.01.2008, pe parcursul efectuării căroră Purici Vitalie a relatat maltratarea sa de către polițiști, la el fiind depistate vătămări corporale ușoare cu dereglare de scurtă durată a sănătății, medicul legist concluzionând, că echimozele de la nivelul spatelui și lombar au fost produse prin lovituri repetate cu un obiect dur contondent, cu suprafața de impact limitată, de formă alungită, (tavă, baston), vătămări ce puteau fi produse la data de 05.11.2008 (f. d. 49-50; 54 v. I).

La fel, aplicarea loviturilor se confirmă și prin declarațiile condamnaților Boțoc Ivan, Scripcar Viorel, Cebotari Valentin, audiați în calitate de martori, inclusiv ale inculpatului Botezat Veaceslav.

Instanța de apel a reținut și declarațiile lui Melniciuc Igor prezentate în susținerea apărării de către avocatul Spoială Vladimir, din care la fel se stabilește maltratarea lui Purici Vitalie în incinta IP Soroca, precum și lipsa unor leziuni la el în momentul aducerii lui în incinta IP Soroca (f. d. 177, vol. II).

Din declarațiile inculpatului Botezat Veaceslav date în prima instanță și instanța de apel, la fel se stabilește implicarea lui în incident, deoarece acesta a explicat, că el s-a aflat în biroul unde Boțoc Ivan a cerut de la Purici Vitalie recompensă 1000 lei și a primit la fel inelul. El la fel a văzut fața roșie a lui Purici Vitalie și aplicarea mijloacelor speciale fără a menționa despre ele.

Pe lângă declarațiile martorilor audiați în prima instanță și cea de apel, vinovăția lui Botezat Veaceslav se confirmă și prin probele scrise examinate în instanța de apel cum sunt:

- procesul-verbal de vizionare a inelului din aur, prezentat pentru cercetare de către Purici Vitalie, care i-a fost ridicat de către Boțoc Ivan ca garant al achitării sumei cerute de 1000 lei, ulterior fiindu-i restituit de către acesta, prin intermediul lui I. Guțu (f. d. 89 v. I);

- procesul-verbal de examinare a telefonului mobil de model "Samsung E 370" ce-i aparține lui Purici Vitalie, din care a fost reținută înregistrarea convorbirii telefonice dintre acesta și Boțoc Ivan referitor la un conflict, ce anterior a avut loc între ei (f. d. 63-67 v. I); precum și descifrările apelurilor telefonice efectuate de pe numărul telefonului mobil ce-i aparține lui Boțoc Ivan pe cel al victimei Purici Vitalie (f. d. 76-125 v. II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 16/A din 27.01.2009 prin care se confirmă aplicarea loviturilor multiple cu obiect dur contondent, recipisa (f. d. 86, vol. I) prin care Purici Vitalie expune lipsa pretențiilor;

- foto-tabelul inelului ce aparține lui Purici Vitalie (f. d. 89, vol. I).

Instanța de apel a statuat că în doctrina dreptului penal, tortura (art. 309/1 Cod penal) se aplică numai atunci, când actele de tortură sunt utilizate în cadrul activităților de înfăptuire a justiției sau care contribuie la înfăptuirea ei. Organele ce contribuie la înfăptuirea justiției sunt expres stipulate de normele Codului de procedură penală, din ele potrivit art. 273 Cod de procedură penală, făcând parte și organele de constrângere, adică poliția - pentru infracțiuni ce nu sunt date prin lege în competența altor organe de constatare. Respectiv, comportamentul pretins a fi ilegal al părții vătămate, urma a fi documentat și verificat de către organele competente în modul prevăzut de lege, polițiștilor revenindu-le rolul menținerii ordinii publice, prevenirea și contracararea oricăror abateri de la normele de conduită în societate. Astfel, că aplicarea violenței față de victimă, în timpul aflării ei în custodia statului, este caracteristică acțiunilor de tortură, pe când infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. c) Cod penal se manifestă prin aplicarea violenței de către agenții altor autorități publice, decât cei nominalizați mai sus, ea constituind circumstanță agravantă a infracțiunii de exces de putere.

Instanța de apel a reținut, că acțiunile întreprinse de către inculpatul Botezat Veaceslav în comun cu Cebotari Valentin, Cazac Ivan, Boțoc Ivan și Scripcar Viorel în privința cărora deja există o sentință de condamnare irevocabilă, i-au cauzat lui Purici Vitalie puternice dureri și suferințe fizice și psihice, ce au derulat pe timp de noapte și câteva ore în șir, el fiind lipsit de posibilitatea de a se odihni, ținut în picioare lângă perete, umilit și înjosit, iar ca rezultat fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății, decisiv pentru încadrarea corectă a acțiunilor criminale rămânând a fi faptul, că aceste suferințe i-au fost provocate în scop de a-l pedepsi pentru un act pe care l-a comis în privința lui Boțoc Ivan.

Astfel, instanța de apel a concluzionat despre netemeinicia argumentelor invocate de partea apărării în favoarea achitării inculpatului Botezat Veaceslav, precum și de către ceilalți apărători în susținerea ideii, că inculpații au acționat în mod legal, acestea urmând a fi respinse.

Instanța de apel a conchis de a respinge și argumentele apelului în partea implicării lui Botezat Veaceslav în alt sector decât locul incidentului cu Purici Vitalie, deoarece din conținutul învinuirii și a sentinței de condamnare, obiect al examinării au fost acțiunile comise de colaboratorii de poliție în incinta Inspectoratului de Poliție Soroca, unde a fost implicat chiar Botezat Veaceslav.

La fel, instanța de apel a conchis de a respinge argumentele referitor la prezența întâmplătoare a lui Botezat Veaceslav în biroul unde a avut loc incidentul precum și argumentul de reținere a lui Purici Vitalie în lipsa lui Botezat V., deoarece, după cum a fost menționat mai sus, nu este vorba despre reținerea ilegală a lui

Purici Vitalie, însă despre acțiunile colaboratorilor de poliție comise în incinta comisariatului, iar aflarea lui Botezat Veaceslav în biroul cu "ghinion" nu poate fi apreciată ca întâmplătoare, deoarece el s-a aflat acolo în jurul a 30-40 minute, a negociat condițiile întocmirii recipisei și la fel a întocmit și un raport privind starea lui Purici Vitalie, care nici nu la transmis persoanei responsabilă din comisariat la acel moment.

Instanța de apel a criticat argumentele legate de declarațiile părții vătămate de la urmărirea penală, privind aplicarea loviturilor de persoane necunoscute, dat fiind faptul, că anume aceste declarații și confirmă veridicitatea lor, fiind firesc lipsa informației privitor la datele colaboratorilor de poliție, care au fost concretizate de Purici Vitalie, după identificarea datelor personale a acestor colaboratori. Or, datele acestor colaboratori de poliție nu puteau fi cunoscute la momentul reținerii, dacă ei nu au documentat reținerea lui Purici Vitalie.

Instanța de apel a respins și argumentul apărării care ține de episodul de șantaj în care a fost implicat Botezat Veaceslav, deoarece este evident, că deposedarea lui Purici Vitalie de inel și discuțiile telefonice au fost efectuate de Boțoc Ivan, însă anume Botezat Veaceslav este persoana care nemijlocit a negociat în comun cu Boțoc I. despre modalitatea de dobândire a sumei de 1000 lei și necesitatea întocmirii recipisei de Purici Vitalie.

Astfel, instanța de apel a conchis despre temeinicia cerințelor formulate de către acuzatorul de stat, Alexandru Corețchii în ce privește reîncadrarea acțiunilor inculpaților de la art. 328 alin. (1) la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal (în redacția legii penale din 22.07.2005)

Totodată, instanța de apel a ținut să menționeze, că la data pronunțării deciziei în cauza dată, au intervenit modificări în lege, astfel, că prin Legea din 21.12.2012 art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, infracțiunile de tortură fiind incluse la capitolul III al Codului penal, ce prevăd răspunderea penală pentru infracțiunile comise contra libertății, cinstei și demnității persoanei. Respectiv acțiunile inculpaților pe episodul de tortură sunt caracteristice, componente de infracțiune, prevăzută de art. 166/1 alin. (4) Cod penal. Totodată, sancțiunea respectivei norme penale este mult mai aspră în raport cu precedentă lege penală din 22.07.2005.

Din aceste considerente, ținând cont de prevederile art. 10 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a concluzionat imposibilitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului potrivit noii legi penale, aceasta fiind în detrimentul lor, fapt inadmisibil. Făcând referire la doctrina penală, instanța de apel a reținut, că în cazul în care fapta săvârșită sub incidența legii vechi este incriminată și de legea penală nouă, însă noua lege înrăutățește situația persoanei care a săvârșit o astfel de infracțiune, se aplică legea penală veche, mai favorabilă pentru făptuitor. În astfel de cazuri, a statuat instanța de apel că sunt în prezența retroactivității legii penale (pct. 17 la art. 10 din comentariul la Codul penal ediția anului 2009). Respectiv, în atare împrejurări, acțiunii inculpatului Botezat Veaceslav pe episodul de tortură în

privința lui Purici Vitalie urmând a fi încadrate la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal.

Constatând ca fiind dovedite faptele penale, săvârșite de inculpatul Botezat Veaceslav, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale instanța de apel a conchis că va păstra pentru inculpat pedeapsa stabilită de către instanța de fond pentru infracțiunea prevăzută la art. 189 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu excepția celei ce urmează a fi aplicată în temeiul art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, respingând în acest aspect cerințele formulate de procuror.

În argumentarea acestei soluții, instanța de apel a făcut referire la art. 61 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și educarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii de către el pe viitor a altor fapte penale, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea faptei penale și pericolul ei social sporit, personalitatea inculpatului, care se află la prima abatere de lege, vârsta lui relativ tânără și comportamentul manifestat pe perioada examinării cauzei penale, recunoaștere; de facto de către el a celor săvârșite, manifestată prin conformarea dispozițiilor sentinței și necontestarea ei, precum și caracteristicile pozitive de la locul de muncă și de trai, considerând posibil de a le aplica în corespundere cu art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal pedeapsa închisorii, sub limita minimă prevăzută de legea penală.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a reținut și prevederile art. 436 alin. (3) și alin.(4) Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia în situația în care decizia instanței de apel din 19.06.2013 a fost atacată doar de avocatul Spoială Vladimir în interesele lui Botezat Veaceslav fără a fi atacată de procuror și partea vătămată, la fel fiind casată doar în privința lui Botezat Veaceslav.

La fel, instanța de apel a reținut, că în perioada de la data comiterii acțiunilor criminale - noiembrie 2008 și până în prezent, practic mai mult de șapte ani de zile, inculpatul Botezat Veaceslav a dat dovadă de un comportament corect, nesăvârșind alte fapte ilegale. În atare împrejurări, instanța de apel a concluzionat despre posibilitatea aplicării în privința inculpatului Botezat Veaceslav la stabilirea pedepsei penale pe art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, a dispozițiilor art. 79 Cod penal în lipsa a careva impedimente, iar ținând cont de șirul circumstanțelor atenuante a cauzei, expuse mai sus și prevederile art. 90 Cod penal, stabilind pentru inculpat pedeapsa închisorii, cu suspendarea condiționată a executării, deoarece personalitatea ultimului și comportamentul lui pe parcursul examinării cauzei penale impune instanței de apel soluția, că el poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei închisorii.

Referitor la soluția primei instanțe în latura civilă și referitor la corpurile delictive, având în vedere că aceasta nu a fost contestată, va fi păstrată fără modificări.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, avocatul Spoială Vladimir declară recurs ordinar în numele inculpatului Botezat Veaceslav, solicitând casarea deciziei

și sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea recursului avocatul a indicat următoarele argumente:

- sentința de condamnare este în privința mai multor persoane, și este bazată pe generalizarea acțiunilor inculpaților și presupuneri. În acest sens critică concluzia instanței de apel privind nedelimitarea acțiunilor fiecărui inculpat;

- critică modul de apreciere a probelor și declarațiilor martorilor;

- în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, la demersul acuzării, instanța de judecată, a dispus cercetarea suplimentară a probelor, fapt ce nu a fost respectat;

- referitor la condamnarea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal - excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, invocă, că Botezat V. nu a fost prezent la reținerea părții vătămate, nu l-a reținut sau privat de libertate pe acesta și nu a comis în privința lui, acțiuni ilegale care s-ar încadra în norma penală prevăzută la art. 328 alin (1) Cod penal;

- din declarațiile concretizate ale părții vătămate Purice Vitalie, rezultă că ultimul a fost bătut de către colaboratorii de poliție cu care a avut un conflict în fața cetății Soroca și încă doi din grupa operativă la care era șofer Igor Melinciuc și nu de către Botezat Veaceslav (f. d. 97), fapt confirmat în mod incontestabil și de martorii audiați nemijlocit în cadrul instanței de apel – Boțoc I., Scripcar V. și Cebotari V.;

- menționează că anume când au intrat în birou Botezat Veaceslav și Cebotari Valentin, au observat partea vătămată și polițiștii. Or, simpla prezență întâmplătoare în biroul în care era reținut Purice Vitalie nu poate fi calificată ca fiind depășirea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin reținerea ilegală. Potrivit atribuțiilor de serviciu, Botezat Veaceslav nu era obligat de a înregistra reținerea persoanelor aduse în incinta comisariatului de poliție raional Soroca. Această obligațiune nu rezultă nici din prevederile cărorva acte normative, atâta timp cât reținerea și aducerea forțată la comisariatul de poliție a fost efectuată de către alte persoane (grupa operativă), care evident aveau aceste obligați;

- invocă faptul, că Botezat Veaceslav nu poate fi tras la răspundere penală conform prevederile art. 328 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Infracțiunea imputată fiind considerată mai puțin gravă și care a fost săvârșită la 05.11.2008, iar termenul expirând la 05.11.2013;

- referitor la condamnarea lui Botezat Veaceslav în baza prevederilor art. 189 alin. (2), lit. b) Cod penal, menționează, că deși instanța de fond stabilește în mod incontestabil că Boțoc I. a cerut recompensa de 1000 lei pentru a-l elibera pe Purice Vitalie și anume că Boțoc I. l-a depozitat de inel și l-a telefonat ulterior pentru a-și realiza scopul de profit, Botezat Veaceslav este condamnat și el de rând cu alte persoane pentru o faptă care nu a comis-o. Or, nu poate fi reținută concluzia generală a instanței de fond și apel, precum, că Botezat Veaceslav ar fi comis infracțiunea de șantaj, pe motiv că pur și simplu era prezent în birou la data de 05.11.2008.

- prin sentința Judecătorei Soroca din 04.03.2011, au fost stabilite în mod incontestabil persoanele vinovate (colaboratorii de poliție Boțoc Ivan, Cazac Ivan, Cebotari Valentin și Scripcar Viorel) de comiterea acțiunilor ilegale privind reținerea nelegitimă și șantajul părții vătămate Purice Vitalie în scopul eliberării la data de 05.11.2008, cu atragerea la răspundere penală și aplicarea pedepselor;

- invocă că instanța de apel a lăsat fără examinare și apreciere motive invocate în cererea de apel, fapt care îi lezează grav dreptul la apărare, accesului liber la justiție, asigurarea principiul egalității armelor în procesul penal și contradictorialității, cât și dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fapt inadmisibil.

12. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, conform prevederilor art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, deoarece hotărârea atacată este legală, întemeiată și nu conține erori de drept.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Afirmațiile recurentului în acest sens sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute. Mai mult ca atât, recurentul invocând faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu a indicat în ce constă această eroare.

Analizând decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată, că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și soluția, așa cum este indicat în pct. 10 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În afară de aceasta, Colegiul penal atestă, că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. 1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În acest sens, Colegiul reiterează, că potrivit prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, de către prima instanță inculpatul Botezat Veaceslav a fost recunoscut vinovat: - în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, la examinarea pricinii de către instanța de apel s-a stabilit că soluția instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților de la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) la art. 328 alin. (1) Cod penal este incorectă și neîntemeiată.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că probele administrate au confirmat integral vinovăția lui Botezat V. de comiterea acțiunilor de tortură față de Vitalie Purici, deoarece fiind persoană cu funcții de răspundere (publică), a provocat intenționat lui Purici V. dureri puternice fizice și psihice, în special, cu scopul de a-l pedepsi pentru un act pe care acesta l-a comis, săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură.

Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Botezat Veaceslav în săvârșirea infracțiunilor imputate.

De asemenea Colegiul penal conchide, că nu și-au găsit confirmare argumentele recurentului prin care se invocă că în acțiunile inculpatului Botezat Veaceslav nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece în speță n-au fost acumulate probe, care să dovedească vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate de prima instanță și instanța de apel cu certitudine confirmă faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal.

În acest sens Colegiul penal menționează, că judecând apelul declarate de avocatul Novițchi Olesea în numele inculpatului Botezat Veaceslav, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 10 din decizie.

Colegiul penal atestă din textul recursului depus, că recurentul aduce critici modalității de apreciere a probelor înfăptuită de către instanța de apel, iar în acest sens Colegiul reține, că instanța de apel a verificat și a apreciat probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungând la concluzia cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie

un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului Botezat Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, în cauza penală în privința lui **Botezat Veaceslav Evghenii**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 octombrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir